

Sygn. akt IV R C 1253/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Marta Maczuga

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa A. S.

przeciwko W. S. (1)

o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego W. S. (1) na rzecz powódki A. S. w wysokości po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie ustalone na podstawie wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 października 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 192/04 podwyższa za okres od dnia 14 listopada 2013 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku do kwoty po 1000 zł (tysiąc złotych) miesięczne i za okres od dnia 01 września 2014 roku do kwoty po 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 15 – ego każdego miesiąca do rąk powódki wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nakazuje pobrać od pozwanego W. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,
4. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 14 listopada 2013 roku małoletnia A. S. reprezentowana przez matkę D. S. wniosła pozew przeciwko W. S. (1) o podwyższenie alimentów w wysokości 600 zł, zasądzonych w uprzednio toczącym się postępowaniu przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku, w sprawie VI RC 192/04, do kwoty 1370 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podano, że od czasu narodzin dziecka z nowego związku pozwanego, ograniczył on bardzo kontakty z powódką, a przy tym także kupowanie jej czegokolwiek. Przedstawicielka ustawowa powódki wskazała, że pozwany nie widział się z małoletnią od lipca 2013 roku, nie kontaktował się także choćby telefonicznie. Pozwany dokłada się jedynie do obozu wakacyjnego dla córki. W tym roku kupił jej także rower, jako prezent na parę świąt. Matka powódki wskazała, że kilka lat temu pozwany założył sprawę o kontakty z małoletnią w wyniku czego uregulowano je w 1 tydzień ferii, co drugi weekend oraz 1 miesiąc wakacji. Pozwany jednak nie korzystał z możliwości spotkania z małoletnią. Powódka nie chce spotykać się z ojcem, między innymi ze względu na nieprzyjemne sytuacje jakie miały miejsce w czasie ich kontaktów. W uzasadnieniu wskazano, że małoletnia uczęszcza do I klasy szkoły ponadgimnazjalnej, ma 16 lat i rosnące potrzeby. Uczęszcza ona na dodatkowy angielski, nosi aparat ortodontyczny, co pociąga za sobą

wydatki, które pokrywa jedynie matka małoletniej. Małoletnia, jak wskazano, dzięki opiece matki nie cierpi już na otyłość, nadciśnienie, cukrzycę. Ponadto zmniejszyły się objawy astmy oraz dolegliwości związane ze skrzywieniem kręgosłupa. Matka małoletniej podała, że powódka w sezonie jesienno zimowym sponsoruje małoletniej jazdę na lodzie. Intensywny ruch jest wskazany dla małoletniej. Przedstawicielka ustawowa małoletniej inwestuje także w jej edukację. Małoletnia pobiera korepetycje, których łączny koszt miesięcznie wynosi ok. 360 zł. W skład kosztów utrzymania małoletniej wchodzi także wymienione wyżej lodowisko – 42 zł (w rozłożeniu na 12 miesięcy) siłownia – 75 zł, ubrania – 200 zł, taniec 60-84 zł, kieszonkowe 40 zł, obuwie – 100 zł, czynsz – 265 zł, TV + internet + telefon – 50 zł, telefon komórkowy – 70 zł, jedzenie – 700 zł (dieta wysokobiałkowa), rozrywka – 50 zł, kosmetyki – 70 zł, książki i inne koszty szkolne, w tym nauka angielskiego i francuskiego – 100 zł miesięcznie, wakacje – 250 zł (w rozłożeniu na 12 miesięcy), aparat ortodontyczny – 44 zł (w rozłożeniu na 12 miesięcy). Matka małoletniej osiąga dochód w wysokości 3286 zł netto + 600 zł alimentów na córkę. /pозew – k. 2-8/

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 listopada 2014 roku (wpływ 12 listopada 2014 roku) pozwany wniósł o uwzględnienie powództwa do kwoty 700 zł miesięcznie (podwyższenie o 100 zł), oddalenie powództwa w pozostałej części.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż zaprzecza aby w ogóle nie interesował się życiem powódki i nie pomagał jej w miarę jej uzasadnionych potrzeb. Pozwany utrzymywał z córką kontakt, odwiedzała go, spędzała u niego część wakacji do czasu, kiedy w sposób ewidentny starała się „naciągnąć” pozwanego na zakup bardzo drogiego aparatu telefonicznego, za kwotę ponad 600 zł. Pozwany wskazał, że nie jest w stanie w chwili obecnej łożyć na utrzymanie powódki więcej niż 700 zł miesięcznie. W dniu (...) urodził się pozwanemu syn K., z obecnego związku. Pozwany od kilku lat żyje w konkubinacie z matką swego syna, która nie pracuje, zajmując się opieką nad chłopcem i prowadząc wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany ponosi całość opłat domowych w kwocie 613 zł miesięcznie (czynsz – 340 zł, gaz – 83 zł, prąd 80 zł, telefon i internet – 110 zł), pokrywa koszty utrzymania syna w kwocie ok. 1.000 zł (wyżywienie – 300 zł, leki – 150 zł, ubrania – 100 zł, przedszkole – 350 zł, rekreacja – 100 zł) oraz utrzymuje siebie i konkubinę. Pozwany otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 3.400 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że matka powódki znajduje się w dużo lepszej sytuacji finansowej, stać ją na drogie wyjazdy zagraniczne. /odpowiedź na pozew – k. 71/

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015 roku matka powódki zmodyfikowała żądanie pozwu i wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz A. S. kwoty 2.000 zł miesięcznie tytułem alimentów, od dnia wniesienia pozwu. /protokół rozprawy z dnia 07.12.15r. – k. 317/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W czasie wydawania ostatniego orzeczenia o alimentach, Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w dniu 21 października 2004 roku, podwyższył kwotę zasądzonych uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 18 czerwca 2002 roku, w sprawie VII RC 299/02 na rzecz A. S. alimentów, z kwoty po 500 zł, do kwoty po 600 zł miesięcznie.

Małoletnia A. miała wówczas 7 lat. W czasie wydania wyroku uczęszczała do Przedszkola nr (...) w G., za które opłata wynosiła około 328 zł miesięcznie. Od września 2004 roku małoletnia uczęszczała do szkoły podstawowej. Wówczas w skład kosztów utrzymania małoletniej wchodziły między innymi: obiady w szkole – 50 zł, opłata semestralna za świetlicę – 25 zł, wyżywienie – 350 zł, opiekunka – 200 zł, leki – 60-80 zł, ubrania – 90 zł, nauka języka angielskiego – 50 zł. Małoletnia okresowo przebywała w sanatorium, miała podejrzenie astmy oskrzelowej. Opłata za czynsz wynosiła ok. 426 zł. Łączny koszt utrzymania małoletniej wynosił ok. 1000-1100 zł.

Dochód D. S. wynosił w zależności od miesiąca ok. 2.400 zł, 1.900 zł, 1.600 zł brutto, tj. średnio ok. 1.300-1.600 zł netto. Spłacała ona kredyt mieszkaniowy w wysokości 400 zł.

Dochód pozwanego wynosił 2.264 zł netto. Pozwany zamieszkiwał wówczas sam, ponosił między innymi następujące koszty związane ze swoim utrzymaniem: czynsz – 230 zł, wyżywienie – ok. 450 zł, dojazdy do pracy – 100 zł, gaz – 50 zł, prąd – 40 zł. Pozwany spłacał też kredyt w wysokości 300 zł.

/dowód: vide akta VI RC 192/04 – k. 2, 4-8, 15, 18, 24, 26, 28, 32, 41-44, 55-60, 66-70, 64, 79-81, 83-85, 88, 92/

Powódka A. S. urodzona (...) pochodzi ze związku (...). W dniu 12 grudnia 2015 roku, w toku postępowania powódka ukończyła 18 lat i uzyskała pełnoletniość.

Na początku postępowania powódka miała ukończone 16 lat. Uczęszczała do I klasy Liceum. Koszty związane z jej korepetycjami wynosiły wówczas około 360 zł miesięcznie (biologia, matematyka, chemia, fizyka). Małoletnia uczęszczała także na zajęcia z języka angielskiego – 524 zł za semestr. Małoletnia miała wówczas problemy z lekką nadwagą i skrzywieniem kręgosłupa. Miała założony aparat ruchomy na zęby. Do czerwca 2014 roku małoletnia uczęszczała także na basen – 3 miesięczny karnet kosztował 350 zł. W okresie od września 2013 roku do stycznia 2014 roku uczestniczyła w zajęciach tanecznych, które kosztowały 160 zł miesięcznie.

Od września 2014 roku powódka uczęszczała regularnie na lekcje biologii do (...). Opłata wynosiła wówczas 315 zł miesięcznie. Opłata za kurs języka angielskiego wyniosła w 2014 roku 1.336 zł. Od II klasy liceum małoletnia uczęszczała na zajęcia dodatkowe z biologii w formie prywatnych korepetycji dr W. S. (ok. 3-5h miesięcznie), na zajęcia z biologii do szkoły (...) (w każdą sobotę), ponadto do szkół biologicznych (ok. 6h w tygodniu). W III klasie liceum uczęszcza na zajęcia z chemii, po 1 godzinę tygodniowo, oraz pobiera prywatne korepetycje – ok. 4h w tygodniu. Małoletnia pobiera też korepetycje z matematyki. Łącznie małoletnia ma ok. 13h dodatkowych zajęć w tygodniu.

W październiku 2015 roku matka małoletniej opłaciła kurs maturalny z języka angielskiego, którego koszt wyniósł 1.703 zł. W październiku i listopadzie 2015 roku koszt dodatkowych zajęć z biologii wynosił po 400 zł miesięcznie. We wrześniu 500 zł, w grudniu 400 zł. Nadto małoletnia od maja 2015 roku uczestniczyła w dodatkowym kursie z biologii w Centrum (...) – opłata wynosiła w zależności od miesiąca 393 zł, 492 zł, 590 zł. A. S. pobierała także korepetycje z chemii, których koszt wynosił w zależności od miesiąca 360zł, 480zł, a nawet 600zł.

Łączny koszt wszystkich dodatkowych lekcji i korepetycji w okresie od listopada 2013 roku do maja 2014 roku wynosił około 1.900zł. W okresie od września 2014 do czerwca 2015 roku wzrósł do kwoty 2.300 zł. Od września 2015 roku koszt ten opiewa na kwotę ok. 3.300 zł miesięcznie.

W skład kosztów utrzymania małoletniej wchodzi 1/2 części opłat mieszkaniowych, łącznie około 349 zł – ok. 251 zł czynsz, ok. 15 zł gaz, ok. 43 zł energia, ok. 40 zł Internet. Pozostałe usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej to między innymi: wyżywienie – ok. 600 zł miesięcznie, leczenie ortodontyczne ok. 43 zł, karnet na siłownię – ok. 116 zł miesięcznie, lodowisko – 58 zł (miesięcznie w okresie zimowym), wypoczynek (ok. 2.000 zł : 12 miesięcy) ok. 166 zł miesięcznie, odzież – ok. 160 zł miesięcznie, środki czystości – ok. 50 zł miesięcznie, telefon – 30 zł miesięcznie, wydatki związane ze szkołą – ok. 150 zł miesięcznie, kurs języka angielskiego średniomiesięcznie 100 zł.

Całkowite, usprawiedliwione koszty utrzymania powódki wynoszą, w granicach 1800 zł miesięcznie – bez korepetycji. Usprawiedliwione koszty korepetycji powódki w okresie od 01.09.2014 roku wynoszą 500 zł.

A. S. w 2014 roku przebywała w Szpitalu w S., w związku z próbą samobójczą. Zalecono jej terapię rodzinną i leczenie u psychiatry. W związku z wizytami u psychiatry i lekami, ponosiła ona dodatkowe koszty. Leczenie zakończono w czerwcu 2015 roku.

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 11; zeznania D. S. – k. 26; zaświadczenie lekarskie – k. 34; faktury, dowody wpłat, potwierdzenia wykonania przelewów – k. 35-38, 38a-51, 92-114, 116-130, 176, 200-208, 210, 217-228, 279, 282, 286, 288-298, 300-315 ; umowa o nauczanie języka obcego – k. 38v, 209; umowa – zgłoszenie, wyjazd wakacyjny – k. 115, 280; potwierdzenie wykonania transakcji – k. 269-270; faktura – k. 271-272; zmiana zlecenia stałego – k. 273-278, 283-285; zeznania D. S. – k. 26; zeznania D. S. – k. 318-320; zaświadczenie I LO w G. – k. 329/

Matka małoletniej D. S. zatrudniona jest na stanowisku pielęgniarki w Centrum (...) w G.. Jej zarobki pod koniec 2013 roku wynosiły średnio 3.373 zł netto. Matka powódki dorabia także jeżdżąc na obozy i pracując tam jako pielęgniarka. W 2015 roku za 12 dni pracy otrzymała wynagrodzenie w wysokości 1.700 zł netto. Z zeznania podatkowego za 2013 rok wynika, że osiągnęła ona dochód w wysokości 61.521,27 zł brutto.

W okresie od kwietnia do października 2015 roku przeciętne wynagrodzenie miesięczne netto D. S. wyniosło 4.107 zł netto. Z zeznania podatkowego za 2014 rok wynika, że osiągnęła ona dochód w wysokości 64.563,23 zł brutto.

D. S. zaspokajała różnego rodzaju potrzeby małoletniej powódki. Oplacała liczne zajęcia dodatkowe, wyjazdy wakacyjne, dokonywała zakupu drogich telefonów.

/dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach – k. 9, 230, 267; (...) – k. 21-25, 231-239; zeznania D. S. – k. 26; zeznania D. S. – k. 318-320/

Pozwany W. S. (1) z zawodu jest strażakiem.

Pozwany w 2012 roku osiągnął dochód w wysokości 80.610,84 zł. W 2013 roku była to kwota 81.446,00 zł. We wrześniu 2014 roku średnie wynagrodzenie pozwanego wynosiło 3.878,85 zł netto. W 2014 roku pozwany osiągnął dochód w wysokości 90.163,46 zł brutto. W kwietniu 2015 roku zarobki pozwanego kształtowały się na poziomie 3.950,37 zł netto miesięcznie. W okresie od kwietnia do listopada 2015 roku pozwany osiągnął średnio dochód w wysokości 4.381 zł netto miesięcznie.

Pozwany posiada samochód – bus.

W dniu (...) urodził się syn pozwanego K. S., pochodzący z jego związku z E. B.. Syn pozwanego znajduje się pod opieką Poradni Gastrologicznej. Obecny koszt utrzymania syna pozwanego wynosi ok. 1000 zł miesięcznie (w tym wydatki szkolne – ok. 450 zł rocznie, odzież – 100 zł miesięcznie, wyżywienie - 400 zł miesięcznie, rozrywka – 50 zł miesięcznie, udział w opłatach mieszkaniowych – 219 zł miesięcznie, zakup leków 150 zł). Do końca czerwca 2015 roku małoletni uczęszczał do przedszkola opłaty z tego tytułu wynosiły 350 zł miesięcznie, czyli łączny koszt utrzymania małoletniego wynosił ok. 1300 zł.

Pozwany mieszka z synem i partnerką. Ponosi koszty utrzymania mieszkania w wysokości: czynsz 350 zł, energia 60 zł, gaz 80 zł, internet, telewizja, telefon komórkowy 150 zł. Partnerka pozwanego nie pracuje.

/dowód: PIT-11 – k. 72-73, 240-; zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 75,241,266; odpis skrócony aktu urodzenia – k. 190; wynik badania diagnostycznego – k. 77; odcinek płacowy – k. 86-88; faktury – k. 91,242-259; zeznania W. S. (1) – k. 169-170, 320-321; /

Sąd zważył co następuje:

Zdaniem Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Sąd doszedł do powyższego wniosku po dokonaniu oceny całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Za wiarygodne Sąd uznał w szczególności przedłożone przez strony dokumenty, albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, a nadto w toku postępowania treść ich nie została w żadnym zakresie zakwestionowana przez strony. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie o podwyższenie alimentów, prowadzonej pod sygnaturą VI RC 192/04 w Sądzie Rejonowym Gdańsk- Południe w Gdańsku, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd ustalając stan faktyczny nie uwzględnił załączonych przez strony paragonów. Wskazać należy, iż nie są to imienne rachunki wobec czego nie wiadomo kto dokonał zakupu wskazanych tam rzeczy, ani dla kogo były one przeznaczone.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach D. S. i W. S. (1), którym dał wiarę w przeważającej części i które w tej części uznał za wiarygodny i miarodajny środek dowodowy, mogący stanowić podstawę ustaleń Sądu. Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego odnośnie wskazywanego stanu zdrowia jego małoletniego syna, oraz wydatkowanych w związku z tym kwot na zakup leków. Koszty zostały wykazane stosownymi fakturami.

Rozważając wiarygodność zeznań matki powódki Sąd odmówił im wiary w stosunku do wskazywanych przez nią okoliczności – nieudowodnionych w toku postępowania – odnośnie niektórych dodatkowych zajęć (jak korepetycje udzielane przez studentki), a także wysokości niektórych ponoszonych przez matkę wydatków, jak np. koszt żywienia małoletniej w wysokości 800 zł miesięcznie. W ocenie Sądu niektóre wskazywane przez matkę koszty utrzymania małoletniej są zawyżone i nie zostały poparte stosownymi dokumentami. Same twierdzenia stron, które budzą poważne wątpliwości Sądu, nieoparte innym materiałem dowodowym nie są wystarczające do czynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych w sprawie.

Rozważając merytoryczną zasadność żądania powódki, należy w pierwszej kolejności wskazać, że podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, bądź też zmianę w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do łożenia na utrzymanie uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych. Nadto, podkreślić należy, iż nie każda zmiana stosunków uzasadnia modyfikację świadczeń alimentacyjnych, ale jedynie zmiana istotna i o charakterze trwałym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86). Jednocześnie należy mieć na uwadze treść art. 135 § 1 k.r.o., który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, określone zostały w art. 96 § 1 zd. 2 k.r.o., który stanowi, że rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1998 r., Nr 6, poz. 60), pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe – materialne i intelektualne uprawnionego.

Przenosząc powyższe teoretyczne rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty ustalenia alimentów w wyroku z dnia 21 października 2004 roku nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności i czy są spełnione przesłanki do podwyższenia alimentów z dotychczasowej kwoty 600 zł. W ocenie Sądu, analiza stanu faktycznego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż doszło do zmiany stosunków, o jakiej mowa powyżej, jednakże zmiana ta nie uzasadnia podwyższenia alimentów w tak szerokim zakresie, jaki wskazany został w pozwie – a później zmodyfikowany na rozprawie.

Niniejsze postępowanie miało na celu ustalenie, czy od daty wydania orzeczenia w przedmiocie alimentów, które to ustalało alimenty w dotychczasowej wysokości, a więc czy od 21 października 2004 roku, do dnia wniesienia pozwu – i obecnie, nastąpiła taka zmiana okoliczności, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów. Sąd ma za zadanie ustalenie dwóch przesłanek, mianowicie usprawiedliwionych kosztów strony uprawnionej – A. S., jak również możliwości zarobkowych pozwanego – W. S. (1).

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż usprawiedliwione potrzeby dziecka nie równają się wszelkim ponoszonym przez stronę powodową kosztom, a jedynie tym, które w ocenie Sądu, przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego zasługują na miano usprawiedliwionych.

W 2004 roku doszło do wydania orzeczenia, które obowiązywało do czasu jego zmiany w niniejszej sprawie, tj. 18 grudnia 2015 roku. W ocenie Sądu sam fakt upływu tak znacznego czasu, jest okolicznością uzasadniającą podwyższenie alimentów. W czasie orzekania przez Sąd w 2004 roku powódka była uczennicą pierwszej klasy szkoły podstawowej, obecnie jest pełnoletnią kobietą, uczy się w ostatniej klasie liceum ogólnokształcącego i przygotowuje się do matury. Naukę planuje kontynuować poprzez rozpoczęcie wymarzonych studiów – medycyny.

Na przestrzeni 11 lat sytuacja majątkowa rodziców powódki również uległa diametralnej zmianie. Na podstawie akt sprawy VI RC 192/04 Sąd ustalił, iż koszty utrzymania dziecka wynosiły wówczas ok. 1.100 zł miesięcznie. Dochód D. S. wynosił w zależności od miesiąca ok. 2.400 zł, 1.900 zł, 1.600 zł brutto, tj. średnio ok. 1.300-1.600 zł netto. Dochód pozwanego wynosił 2.264 zł netto, co jasno wynika z ostatniego przedłożonego w sprawie VI RC 192/04 zaświadczenia o zarobkach. Pozwany zamieszkiwał wówczas sam, ponosił między innymi następujące koszty związane ze swoim utrzymaniem: czynsz – 230 zł, wyżywienie – 450 zł, dojazdy do pracy – 100 zł, gaz – 50 zł, prąd – 40 zł.

Z uwagi na upływ czasu nastąpiła istotna zamiana okoliczności zarówno po stronie pozwanej jak i stronie powodowej. W toku postępowania zarobki D. S. wzrastały i obecnie oscylują na poziomie ok. 4.000 zł miesięcznie. Z przedłożonych deklaracji podatkowych wynika, że w 2013 roku osiągnęła ona dochód w wysokości 45.828,71 zł netto, co daje ok. 3.800 zł średniomiesięcznie. W 2014 roku była to kwota ok. 48.000 zł.

Obecne zarobki pozwanego wynoszą 4.381 zł netto miesięcznie. Z informacji Urzędu Skarbowego wynika, że pozwany osiągnął w 2014 roku dochód w wysokości 90.163,46 zł brutto, co w przybliżeniu, po przeliczeniu daje kwotę ok. 5.000 zł netto miesięcznie. Zmianie uległa także sytuacja osobista pozwanego – urodziło mu się kolejne dziecko. W tym miejscu podkreślić należy, iż nie może mieć miejsca sytuacja, w której którekolwiek z dzieci pozwanego zostałyby pokrzywdzone, w stosunku do drugiego. Bezsprzecznym jest, że pozwany posiada dwoje dzieci na utrzymaniu i musi zaspokajać ich potrzeby w odpowiednim stopniu. W tym miejscu należy także odnotować, iż matka syna pozwanego również winna uczestniczyć w jego utrzymaniu, jednak nie podejmuje ona zatrudnienia. Okoliczność ta jest spowodowana decyzją rodziców małoletniego i nie może w negatywny sposób wpływać na stronę powodową. W ocenie Sądu koszty utrzymania syna pozwanego opiewają obecnie na kwotę ok. 1000 zł miesięcznie, i w części obciążają także jego matkę.

Odnosnie udziału pozwanego w wychowaniu powódki, wskazać należy, że kontakty pozwanego z córką w okresie spornym nie odbywały się. Nie uczestniczył on w życiu dziecka, poza uiszczaniem orzeczonych alimentów. W ocenie Sądu okoliczność ta ma istotne znaczenie w odniesieniu do wysokości alimentów.

Okres sporny Sąd podzielił na dwie części.

Najbardziej sporna i ocenna w toku postępowania była kwestia związana z korepetycjami, na które uczęszczała małoletnia. W ocenie Sądu wydatki związane z korepetycjami z języka angielskiego są w pełni usprawiedliwione. Kształtowały się one różnie w toku postępowania. W październiku 2013 roku i styczniu 2014 roku były to kwoty po 524,80 zł za semestr, w kolejnym roku – za cały rok szkolny była to kwota 1.336,20 zł, w obecnym roku szkolnym jest to kwota 1.703,40 zł. Poza korepetycjami z języka angielskiego powódka uczestniczyła także w dodatkowych zajęciach między innymi z biologii – korzystając z różnych źródeł, u różnych korepetytorów, szkół. Należy sobie w tym miejscu zadać pytanie czy korepetycje ze wszystkich przedmiotów stanowiące wydatek rzędu 2000-3000 zł miesięcznie są wydatkiem usprawiedliwionym. W ocenie Sądu, korepetycje co do zasady mogą być uwzględniane jako usprawiedliwione, ale podkreślić należy, że mają one uzupełniać edukację szkolną, nie ją dublować czy zastępować. Wskazać należy, iż alimenty ustalane są w oparciu o stopę życiową rodziców. W ocenie Sądu przy wykazywanych zarobkach matki powódki, nie można uznać za usprawiedliwionego wydatku rzędu 2000-3000 zł miesięcznie z tytułu korepetycji. Sąd uznał więc za usprawiedliwioną jedynie część wydatków związanych z korepetycjami, pochodzącymi z jednego źródła, nie zaś ze wszystkich, które w ocenie Sądu nie są konieczne, ani uzasadnione. Wskazać należy, iż powódka ma ok. 50 godzin miesięcznie dodatkowych zajęć. Oprócz korepetycji, chodzi na siłownię, uczęszczała na basen, okresowo uczęszcza na lodowisko – w ocenie Sądu taka ilość dodatkowych zajęć jest ogromnym obciążeniem dla powódki. Jako kwotę usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej Sąd przyjął, bez kosztów korepetycji, z

1/2 kosztów utrzymania mieszkania, kwotę ok. 1.800 zł miesięcznie. Całkowite, usprawiedliwione koszty utrzymania powódki od 01.09.2014 r. wynoszą, w ocenie Sądu, w granicach 2.300 zł miesięcznie. Zgodnie z zebrany materiał dowodowy, od września 2014 roku nastąpił wzrost kosztów utrzymania powódki w związku z dodatkowymi zajęciami z biologii.

Sąd uwzględnił wzrost alimentów w pierwszym okresie, kiedy to w ocenie Sądu koszty utrzymania małoletniej wynosiły w granicach 1800 zł – zanim korepetycje zaczęły być tak intensywne – dlatego Sąd od momentu wniesienia pozwu, do końca wakacji 2014 roku podwyższył alimenty do kwoty po 1.000 zł miesięcznie. Natomiast od 1 września 2014 roku adekwatna jest kwota po 1.200 zł miesięcznie. Zważywszy na sytuację majątkową pozwanego w 2014 roku Sąd uznał, że pomimo obowiązku alimentacyjnego wobec drugiego dziecka pozwany ma możliwości zarobkowe umożliwiające mułożenie na rzecz powódki alimentów w wysokości 1.200 zł. Należy podkreślić, że od 2004 r. do 2014 roku wynagrodzenie pozwanego wzrosło z kwoty niespełna 2300 zł netto do 5000 zł netto miesięcznie.

Uznając, że żądana przez stronę powodową kwota 2.000 zł miesięcznie jest z jednej strony kwotą zawyżoną, niezasadniająco zasądzenie mając na uwadze koszty utrzymania dziecka, jak również przekracza możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego Sąd w pozostałym zakresie oddalił powództwo, na podstawie art. 138 k.r.o. i 135 k.r.o. a contrario.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł tytułem kosztów sądowych, od której powódka była zwolniona z mocy ustawy. Zgodnie z treścią art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a jeżeli świadczenia trwają krócej niż rok- za cały okres ich trwania. Świadczenia alimentacyjne jest świadczeniem powtarzającym się, a zatem wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 4800 zł (12 x 400 zł – różnica pomiędzy kwotą alimentów dotychczasową, a zasądzoną w niniejszym postępowaniu w pierwszym okresie). Zgodnie natomiast z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 100.000 zł. Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił, iż opłata w sprawie wynosi 240 zł (5% x 4800 zł) i kwotę tę należy ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego, o czym Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku.

Mając na uwadze treść przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd w pkt 4 wyroku z urzędu nadał wyrokowi w części zasądzającej alimenty rygor natychmiastowej wykonalności.